

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 22 d.*

Byloje C-148/09 P

dėl 2009 m. balandžio 24 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Belgijos Karalystė, atstovaujama C. Pochet ir T. Matesne, padedamų *advocaat* J. Meyers,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Deutsche Post AG, įsteigta Bonoje (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwälte* T. Lübbig ir J. Sedemund,

* Proceso kalba: vokiečių.

DHL International, įsteigtai Diegem (Belgija), atstovaujamai *Rechtsanwälte* T. Lübbig ir J. Sedemund,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai B. Martenczuk ir D. Grespan, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits (pranešėjas) ir M. Safjan,

generalinis advokatas N. Jääskinen,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 7 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2010 m. gruodžio 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Belgijos Karalystė, palaikoma Europos Komisijos, apeliaciniu skundu prašo panaikinti 2009 m. vasario 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) sprendimą *Deutsche Post ir DHL International prieš Komisiją* (T-388/03, Rink. p. II-199, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Pirmosios instancijos teismas panaikino 2003 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą atlikus EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatytą pirminio tyrimo procedūrą nepateikti prieštaravimų dėl įvairių priemonių, kurių Belgijos valdžios institucijos ėmėsi Belgijos valstybinės pašto įmonės *La Poste SA* naudai (C(2003) 2508 galutinis, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- ² Iš 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), antros konstatuojamosios dalies matyti, kad juo iš esmės siekiama susisteminti ir įtvirtinti nusistovėjusią Komisijos praktiką, susijusią su EB 88 straipsnio taikymu, vadovaujantis Teisingumo Teismo praktika.

3 Šio reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

h) „suinteresuotoji šalis“ – tai kiekviena valstybė narė ir bet kuris asmuo, įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos.“

4 Reglamento 4 straipsnio „Pirminis pranešimo patikrinimas ir Komisijos sprendimai“ 2–4 dalyse nustatyta:

„2 Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.

3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama EB [87] straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką (toliau – „sprendimas nepateikti prieštaravimų“). Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal EB [88] straipsnio 2 dalį (toliau – „sprendimas pradėti formalaus tyrimo procesą“).

5. Pagal Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį:

„Sprendime pradėti formalaus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikties bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

Ginčo aplinkybės

6. 1992 m. *La Poste SA* (toliau – *La Poste*) buvo pertvarkyta į valstybinę akcinę bendrovę, tačiau tebėra Belgijos pašto universaliųjų paslaugų tiekėja ir privalo atitikti specifinius reikalavimus, susijusius su bendros ekonominės svarbos paslaugomis (toliau – BEBP). Su BEBP susijusių papildomų grynųjų sąnaudų kompensavimo tvarka nustatyta su Belgijos valstybe sudarytoje valdymo sutartyje.

7. Skubių siuntų sektorius sudaro 4% *La Poste* apyvartos, o tai atitinka 18% šio sektoriaus rinkos. *Deutsche Post AG* (toliau – *Deutsche Post*) ir jos dukterinė įmonė Belgijoje *DHL International* užima apie 35–45% šios rinkos.

- 8 2002 m. gruodžio 3 d. raštu Belgijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie planus padidinti *La Poste* kapitalą 297,5 milijono eurų.
- 9 2003 m. liepos 22 d. ieškovės kreipėsi į Komisiją su prašymu pateikti informacijos apie priemonės, apie kurią pranešta, nagrinėjimo procedūros eigą, kad prireikus galėtų joje dalyvauti.
- 10 2003 m. liepos 23 d., manydama, kad kapitalo padidinimas, apie kurį pranešta, nėra valstybės pagalba, Komisija, pasibaigus EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatytai pirminio tyrimo procedūrai, priėmė ginčijamą sprendimą.

Procedūra Komisijoje ir ginčijamas sprendimas

- 11 Tris kartus susitikusi su Belgijos valdžios institucijomis ir pasikeitusi keliais laiškais, Komisija nusprendė, kad kapitalo įnašas, apie kurį jos pranešė, yra suderinamas su bendrąja rinka.
- 12 Priimdama tokį sprendimą Komisija iš pradžių išnagrinėjo šešias priemones, apie kurias nebuvo pranešta ir kuriomis pasinaudojo *La Poste* nuo to laiko, kai tapo savarankiška valstybės įmone, nes manė, kad nuo jų priklauso kapitalo padidinimo, apie kurį pranešta, teisėtumas.
- 13 Pirma priemonė buvo atleidimas nuo įmonių pelno mokesčio. Kadangi 1992–2002 m. *La Poste* patyrė 238,4 milijono eurų bendrąjį gryną nuostolį, Komisija nusprendė, kad dėl tokio atleidimo nebuvo perduotos jokios valstybės lėšos.

- 14 Antra priemonė buvo Belgijos valstybės atliktas pastatų, būtinų viešosioms paslaugoms teikti, perdavimas *La Poste* už tai, kad panaikintas *La Poste* sudarytas 100 milijonų eurų dydžio atidėjimas pensijoms.

- 15 Trečia priemonė buvo valstybės garantijos suteikimas paimtoms paskoloms. Komisija konstatavo, kad *La Poste* niekada nepasinaudojo šia garantija, ir nusprendė, kad ši priemonė nėra valstybės pagalba.

- 16 Ketvirta priemonė buvo atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio už viešosioms paslaugoms teikti naudojamas patalpas. Ji nusprendė, kad ši priemonė gali būti valstybės pagalba.

- 17 Penkta priemonė buvo per didelė kompensacija už 1992–1997 m. teiktas bendros svarbos finansines paslaugas. Komisija nusprendė, kad ši priemonė gali būti valstybės pagalba.

- 18 Šešta priemonė buvo 1997 m. kovo ir gruodžio mėnesiais atlikti du įstatinio kapitalo padidinimai bendra 62 milijonų eurų suma, skirti nepakankamo kompensavimo už BESP problemai išspręsti. Komisija nusprendė, kad ši priemonė gali būti valstybės pagalba.

- 19 Dėl ketvirtos, penktos ir šeštos priemonių, apie kurias nepranešta, bei dėl priemonės, apie kurią pranešta, Komisija nusprendė, kad net jei šiose priemonėse yra pagalbos elementų, jos suderinamos su bendrąja rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį, nes nevirsija kompensuojamų BESP papildomų grynųjų sąnaudų sumų.

- 20 Galiausiai Komisija pažymėjo, kad priemonės, kuria kapitalas padidinamas 297,5 milijono eurų, suma yra mažesnė nei praeityje susidariusių neatlygintų kompensuojamų BESP papildomų grynųjų sąnaudų suma, todėl ji nėra „valstybės pagalba“, kaip suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 21 Ieškovės pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir jį grindė septyniais pagrindais. Komisija pareiškė prieštaravimą dėl priimtino, grindžiamą teisės ir suinteresuotumo pareikšti ieškinį neturėjimu.
- 22 2004 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi prašymą pripažinti ieškinį nepriimtiniu buvo nuspręsta svarstyti nagrinėjant bylą iš esmės.
- 23 Nagrinėdamas priimtino klausimą Pirmosios instancijos teismas paeiliui atliko ieškovių teisės ir suinteresuotumo pareikšti ieškinį tyrimą.
- 24 Pirma, jis pažymėjo, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytų procesinių garantijų turėtojai gali jomis pasinaudoti, tik jei turi galimybę Bendrijos teisme ginčyti Komisijos šio straipsnio 3 dalies pagrindu, nepradedant formalios tyrimo procedūros, priimtą sprendimą pripažinti pagalbą suderinama su bendrąja rinka.

- 25 Skundžiamo sprendimo 43 punkte Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, kad šiomis garantijomis gali pasinaudoti suinteresuotosios šalys, kaip jos suprantamos pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, t. y., pavyzdžiui, su ginčijamos pagalbos gavėjais konkuruojančios įmonės.
- 26 Priminęs, kad tokiomis aplinkybėmis teisė pareikšti ieškinį gali būti pripažinta tik tada, kai suinteresuotosios šalys savo ieškiniu siekia apsaugoti procesines garantijas, o ne kai jos ginčija EB 88 straipsnio 3 dalies pagrindu priimto sprendimo pagrįstumą, Pirmosios instancijos teismas pradėjo analizuoti ieškovių nurodytus ieškinio pagrindus ir konstatavo, kad jie yra dviejų rūšių.
- 27 Dėl ieškinio pagrindų, kuriais keliamas klausimas dėl ginčijamo sprendimo pagrįstumo, skundžiamo sprendimo 49 punkte Pirmosios instancijos teismas pareiškė, kad ieškovės neįrodė, jog ginčijamame sprendime nagrinėjama pagalba turėjo didelę įtaką jų konkurencinei padėčiai rinkoje. Todėl jis nusprendė, kad ieškovės neturi teisės pareikšti ieškinį ir ginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą.
- 28 Dėl ieškinio pagrindų, kuriais siekiama apsaugoti ieškovių procesines garantijas, skundžiamo sprendimo 52 punkte jis nusprendė, kad ieškovės, kaip tiesioginės *La Poste* konkurentės, turi suinteresuotųjų šalių statusą, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Šiuo atžvilgiu, pirma, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 55 punkte antrąjį pagrindą įvardijo kaip pagrindą, kuriuo aiškiai keliamas klausimas dėl ieškovių procesinių teisių pažeidimo. Antra, sprendimo 56 punkte jis nusprendė, kad trečiuoju, ketvirtuoju, penktuoju ir septintuoju pagrinduose nurodytos aplinkybės antrajam pagrindui pagrįsti. Todėl jis konstatavo, kad ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį ir kad antrasis pagrindas ir jį pagrindžiantys argumentai yra priimtini.

- 29 Antra, skundžiamo sprendimo 62 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ieškovės, kaip suinteresuotosios šalys pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, yra suinteresuotos, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, nes toks panaikinimas įpareigo-tų Komisiją pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 30 Todėl Pirmosios instancijos teismas atmetė Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl priimtimumo.
- 31 Nagrinėdamas esmę, priminęs, kad „rimtų sunkumų“, kuriems esant tirdama pagal-bos priemonę Komisija privalo pradėti formalią procedūrą, sąvoka yra objektyvaus pobūdžio, skundžiamo sprendimo 96–107 punktuose Pirmosios instancijos teismas nurodė požymius – tyrimo trukmę bei nepakankamą, neišsamų tyrimą ir ginčijamo sprendimo turinį – rodančius, kad tiriant šią priemonę egzistavo rimtų sunkumų.
- 32 Pirma, Pirmosios instancijos teismas iš pradžių konstatavo, kad nuo pranešimo apie pagalbą ir ginčijamo sprendimo priėmimo praėjo septyni mėnesiai, t. y. daug daugiau nei Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalyje numatytas dviejų mėnesių termi-nas pirmiam patikrinimui atlikti.
- 33 Be to, per procedūrą vyko trys Belgijos valdžios institucijų ir Komisijos susitikimai, buvo pateikti įvairūs prašymai pateikti informacijos, kuriuose Komisija vis pabrėžda-vo, kad byla yra sudėtinga, kad ji turi atlikti didelį tyrimą, turint omenyje tai, kad prie-monės, apie kurią pranešta, suderinamumą su bendrąja rinka ji padarė priklausomą nuo šešių priemonių, apie kurias nepranešta, suderinamumo.

- 34 Galiausiai skundžiamo sprendimo 103 punkte Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, kad Komisija svarstė, kokį ginčijamo sprendimo teisinį pagrindą pasirinkti – EB 87 straipsnį ar EB 86 straipsnio 2 dalį.
- 35 Skundžiamo sprendimo 106 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisijos vykdyta procedūra truko daug ilgiau, nei paprastai turi vykti išankstinis tyrimas pagal EB 88 straipsnio 3 dalį.
- 36 Antra, Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo, ar su ginčijamo sprendimo turiniu susiję elementai taip pat gali būti laikomi požymiais, kad nagrinėjama aptariamas priemonės Komisija susidūrė su rimtais sunkumais.
- 37 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas, pirma, konstatavo, kad Komisijos atliktas antrosios priemonės, apie kurią pranešta, *La Poste* naudai, t. y. atidėjimo pensijoms panaikinimo, tyrimas yra nepakankamas, nes Komisija neturėjo būtinos informacijos, leidusios įvertinti pranašumą, kurį Belgijos valstybė suteikė, kai leido nemokamai naudotis pastatais.
- 38 Antra, priminęs, kad pagal Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink. p. I-7747), paskelbto po ginčijamo sprendimo priėmimo, 93 punktą Komisija privalo ištirti, ar valstybės kompensuotos BESP sąnaudos buvo tokios pačios, ar mažesnės už gerai valdomos vidutinės įmonės sąnaudas („benchmarking“ kriterijus), Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad toks patikrinimas šioje byloje nebuvo atliktas. Todėl jis padarė išvadą, kad priemonės, apie kurią buvo pranešta, tyrimas atliktas neišsamiai.

39 Dėl šių priežasčių Pirmosios instancijos teismas ginčijamą sprendimą panaikino.

Procesas Teisingumo Teisme

40 Apeliaciniu skundu Belgijos Karalystė, palaikoma Komisijos, Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir

— priteisti iš *Deutsche Post* ir *DHL International* bylinėjimosi išlaidas.

41 *Deutsche Post* ir *DHL International* Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą,

— priteisti iš Belgijos Karalystės ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 42 Belgijos Karalystė savo apeliaciniam skundui pagrįsti nurodo tris pagrindus, susijusius, pirma, su klaidingu bylos aplinkybių kvalifikavimu, antra, su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, ir, trečia, su teisinio saugumo principo pažeidimu. Be to, Komisija, palaikanti Belgijos Karalystės reikalavimus, pateikia atskirą pagrindą, kuriame nurodoma, jog Pirmosios instancijos teismas pažeidė EB 230 straipsnio 4 dalį.
- 43 Iš pradžių reikia nagrinėti pagrindus, kuriais Belgijos Karalystė ir Komisija kelia klausimą dėl Pirmosios instancijos teismo ieškinio ir kai kurių pagrindų, kuriuos jis tenkino, priimtino pirmojoje instancijoje vertinimo.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo ir atskiro Komisijos pagrindo

Šalių argumentai

- 44 Belgijos vyriausybė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą pripažinęs priimtinais ketvirtąjį ir septintąjį ieškinio pagrindus, nors ieškovės jais kėlė klausimą dėl ginčijamo sprendimo pagrįstumo.

- 45 Komisijos teigimu, Pirmosios instancijos teismas pažeidė EB 230 straipsnio 4 dalį, nes pripažino ieškovių ieškinį priimtiniu dėl to, kad jos remiasi EB 88 straipsnio 2 dalyje joms suteiktų procesinių garantijų apsauga. Iš tikrųjų tai nėra nurodyta nė viename ieškovių parengtame ieškinio pagrinde, todėl Teisingumo Teismas šiuo pagrindu *ex officio* turėtų panaikinti skundžiamą sprendimą.
- 46 Be to, taip nuspręsdamas Pirmosios instancijos teismas iš anksto nulėmė ginčijamos pagalbos teisėtumo klausimą.
- 47 *Deutsche Post* ir *DHL International* visų pirma tvirtina, kad atskiras Komisijos pateiktas pagrindas nepriimtinas.
- 48 Dėl esmės jos pažymi, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė tik į informaciją, reikalingą vertinant, ar yra galimų rimtų sunkumų. Be to, Komisija esą klysta manydama, kad su procesinių teisių apsauga susijęs pagrindas nebuvo nurodytas pirmojoje instancijoje. Šiuo atžvilgiu jos nurodo įvairias su šia problematika susijusias ieškinio ištraukas.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Atskiro Komisijos pagrindo priimtumas

- 49 Visų pirma reikia išnagrinėti atskiro Komisijos pagrindo, susijusio su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė EB 230 straipsnio 4 dalį, priimtinumą.

50 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio antrą pastraipą apeliacinį skundą jame gali paduoti bet kuri byla pralaimėjusi šalis, kurios visi ar dalis reikalavimų Bendrajame Teisme atmetama. Kadangi Komisija buvo ieškovė Pirmosios instancijos teisme, pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 115 straipsnio pirmą pastraipą, laikydamosi šio straipsnio antros pastraipos ir 116 straipsnio reikalavimų, ji gali pateikti atsiliepinimą į apeliacinį skundą per du mėnesius nuo jo įteikimo.

51 Vadinas, atskiras Komisijos apeliacinio skundo pagrindas priimtinas.

– Dėl esmės

52 Dėl esmės Komisija tvirtina, kad buvo pažeista EB 230 straipsnio 4 dalis, nes remdamasis ieškinyje nurodytais argumentais dirbtinai sukonstravęs pagrindą, susijusį su procesinių teisių pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas perkvalifikavo pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį, nukreiptą prieš ginčijamo sprendimo pagrįstumą. Belgijos Karalystė taip pat pažymi, kad ketvirtuoju ir septintuoju ieškinio pagrindais ieškovės ginčijo šio sprendimo pagrįstumą, todėl Pirmosios instancijos teismas klaidingai juos pripažino priimtiniais.

53 Pirma, kalbant apie kaltinimą, susijusį su EB 230 straipsnio ketvirtoje pastraipėje nurodytų sąlygų pažeidimu, iš pradžių reikia priminti, kad Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsniu nustatomas pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, pirminio tyrimo etapas, kuriuo siekiama suteikti Komisijai galimybę susidaryti pirminę nuomonę apie atitinkamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Pasibaigus šiam etapui Komisija konstatuoja, arba kad ši priemonė nėra pagalba, arba kad ji patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Pastaruoju atveju gali nekilti abejonių

dėl minėtos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka arba, priešingai, gali jų būti (2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, Rink. p. I-4441, 43 punktą).

54 Šioje byloje ginčijamas sprendimas yra sprendimas nepateikti prieštaravimų, pagrįstas Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalimi, kurio teisėtumas priklauso nuo to, ar kyla abejonių dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Kadangi esant tokių abejonių turi būti pradėta formali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys, reikia pripažinti, kad toks sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su kiekviena suinteresuotąja šalimi, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą. Asmenys, turintys EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūrinių garantijų, gali pasiekti, kad jų būtų paisoma tik tuomet, kai turi galimybę Sąjungos teisme ginčyti sprendimą nepateikti prieštaravimų (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 47 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

55 Kai ieškovas prašo panaikinti ginčijamą sprendimą nepateikti prieštaravimų, iš esmės jis ginčija tai, kad Komisijos sprendimas dėl nagrinėjamos pagalbos buvo priimtas šiai institucijai nepradėjus formalios tyrimo procedūros, taip pažeidžiant jo procedūrinę teisę. Siekdamas, kad jo prašymas panaikinti būtų patenkintas, ieškovas gali nurodyti bet kokią pagrindą, kuriuo galima įrodyti, kad vertinant informaciją ir įrodymus, kuriuos Komisija turi pirminio priemonės, apie kurią pranešta, tyrimo etapu, turėjo kilti abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka. Vis dėlto naudojant tokius argumentus negali būti pakeistas ieškinio dalykas ar jo priimtumo sąlygos. Priešingai, būtent abejonės dėl šio suderinamumo yra įrodymas, kuris turi būti pateiktas siekiant įrodyti, kad Komisija privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą

EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje (žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 59 punktą).

56 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia nagrinėti Pirmosios instancijos teismo atliktą ieškinio dėl panaikinimo pagrindų priimtinumą.

57 Šioje byloje skundžiamo sprendimo 45 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad antrasis pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio pagrindas grindžiamas EB 88 straipsnio 3 dalies nuostatų pažeidimu, Komisijai nusprendus nepradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros, nors vertindama ginčijamų priemonių atitiktį bendrajai rinkai ji susidūrė su rimtais sunkumais.

58 Skundžiamo sprendimo 54 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai pažymėjo, kad Sąjungos teismui nepriklauso aiškinti ieškovo ieškinio, kuriuo išimtinai ginčijama pagalbą įvertinančio sprendimo pagrįstumas, kaip ieškinio, kuriuo iš tiesų siekiama apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies kylančias ieškovo procesines teises, jei ieškovas aiškiai nenurodė tokio ieškinio pagrindo. Tokiu atveju ieškinio pagrindo aiškinimas pavirstų ieškinio dalyko pakeitimu (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, 25 punktą bei minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 55 punktą).

59 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 55 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad antruoju ieškinio pagrindu ieškovės aiškiai nurodo, kad priimant ginčijamą sprendimą buvo aiškiai pažeistos jų iš EB 88 straipsnio 2 dalies kylančios procesinės teisės.

- 60 Taip nusprendamas Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos.
- 61 Iš tikrųjų, pirma, ieškovių pirmojoje instancijoje ieškinio tikslas yra faktiškai panaikinti Komisijos sprendimą ne pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros.
- 62 Antra, nors ieškinyje pirmojoje instancijoje nėra labai aiškiai išdėstyti ieškovių pagrindai ir, konkrečiai tariant, pagrindas, kurį galima aiškiai identifikuoti kaip pagrindą, kuriuo siekiama apsaugoti joms pagal EB 88 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį suteiktas procesines teises, remiantis pačiu ieškinio tekstu matyti, jog ieškovės tvirtina, kad ne pradėjus tyrimo procedūros jos negalėjo pasinaudoti procesinėmis garantijomis, į kurias turi teisę pagal šias nuostatas, ir pateikia argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad Komisija turėjo pradėti jose numatytą procedūrą.
- 63 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas pagrįstai ir nepažeisdamas EB 230 straipsnio 4 dalies galėjo manyti, kad ieškinyje yra pagrindas, kuriuo ieškovės bando apsaugoti iš EB 88 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalies kylančias procesines teises.
- 64 Antra, Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti dėl to, kad nagrinėdamas antrąjį ieškinio pagrindą jis atsižvelgė į pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio elementus, kuriais ieškovės siekė įrodyti, kad Komisija turėjo turėti abejonių dėl ginčijamų priemonių suderinamumo su bendrąja rinka.

- 65 Šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 45 punkte Pirmosios instancijos teismas pabrėžė, kad ketvirtuoju ir septintuoju ieškinio pagrindais ieškovės teigė, jog Komisija ginčijamas priemonės išnagrinėjo nepakankamai ir neišsamiai. Skundžiamo sprendimo 52 punkte nusprendęs, kad ieškovės, kaip tiesioginės *La Poste* konkurentės skubiųjų siuntų rinkoje, turi teisę pareikšti ieškinį tik kaip suinteresuotosios šalys, kaip tai suprantama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punktą, to paties sprendimo 69 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad ir ketvirtąjį bei septintąjį ieškinio pagrindus jis gali nagrinėti tik tiek, kiek jais siekiama įrodyti, jog Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo stadiją.
- 66 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo taip pat negalima kaltinti dėl to, kad priimtinais pripažino pagrindus, kuriais ieškovės teigė, jog Komisija padarė klaidą, nes nusprendė, kad išnagrinėtos priemonės nėra valstybės pagalba. Priešingai, skundžiamo sprendimo 67 punkte Pirmosios instancijos teismas šiuos pagrindus aiškiai pripažino nepriimtinais.
- 67 Todėl antrąjį Belgijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindą ir atskirą Komisijos pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl pirmojo ir trečiojo apeliacinio skundo pagrindų

Šalių argumentai

- 68 Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu Belgijos Karalystė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai kvalifikavo bylos aplinkybes.

- 69 Šiuo atveju kalbant apie aplinkybes, kuriomis vyko tyrimo procedūra, pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismo nagrinėtas dviejų mėnesių terminas, į kurį reikia atsižvelgti, yra tik orientacinis, todėl jo praleidimas negali savaime reikšti, kad Komisija susidūrė su rimtais sunkumais. Komisija priduria, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėms pirminio tyrimo trukmė nebuvo pernelyg ilga.
- 70 Be to, pasak Belgijos Karalystės, Pirmosios instancijos teismas nenustatė ryšio tarp plataus tyrimo, kurį reikia atlikti nagrinėjant ginčijamas priemones, ir jo akivaizdaus sudėtingumo ir rimtų sunkumų. Pasak Komisijos, faktinės kliūtys nebūtinai sukelia rimtų sunkumų.
- 71 Galiausiai Belgijos vyriausybė pabrėžia, kad dvejonės dėl teisinio pagrindo veikiau liudija Komisijos turėtą pasirinkimą, kaip užbaigti bylą, nei rimtus sunkumus. Iš tikrųjų Komisija teigia, kad neatsižvelgiant į pasirinktą pagrindą galutinis sprendimas būtų buvęs toks pat.
- 72 Dėl ginčijamo sprendimo turinio Belgijos Karalystė mano, kad, analizuodamas ginčijamų priemonių tyrimo pakankumą, Pirmosios instancijos teismas priėjo prie kitokių išvadų dėl esmės nei Komisija. Tačiau tokiu skirtumu negalima remtis norint nuspręsti, kad egzistuoja rimtų sunkumų. Bet kuriuo atveju ši aplinkybė negali leisti manyti, kad Komisijos tyrimas yra neišsamus.
- 73 Be to, Belgijos Karalystė ir Komisija savo trečiuoju pagrindu teigia, kad, atgaline data taikydamas minėtame Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* nustatytą ketvirtąjį kriterijų, Pirmosios instancijos teismas pažeidė teisinio saugumo principą.

- 74 Šiuo atžvilgiu Komisija, beje, priduria, kad minėtame Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* suformuluoto vadinamojo „benchmarking“ kriterijaus nagrinėjimas yra nereikšmingas tikrinant, ar užtikrintos EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatytos procesinės garantijos.
- 75 Apskritai *Deutsche Post et DHL International* mano, kad tyrimo procedūras, pradėtas dėl valstybės pašto įmonių privatizavimo, Komisija tradiciškai vykdo taikydama formalią tyrimo procedūrą. Iš tiesų tokios operacijos pasižymi sudėtingomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios būtinai sukelia rimtų sunkumų.
- 76 Ieškovės visų pirma primena, kad per tyrimo procedūrą pati Komisija pabrėžė jai pateiktos bylos sudėtingumą. Be to, Belgijos Karalystė neatsakė į Pirmosios instancijos teismo išvadą, kuriose teigiama, jog Komisija neturėjo visos faktinės informacijos, kad ištirtų nekilnojamojo turto perleidimą ir atidėjimo pensijoms panaikinimą. Galiausiai ieškovės primena, kad BESP sąnaudų „benchmarking“, kaip tai apibrėžiama minėtame Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* suformuluotame ketvirtajame kriterijuje, tuo metu atitiko ir pačios Komisijos lūkesčius.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 77 Iš pradžių reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį, jei atlikusi pirminį tyrimą Komisija konstatuoja, kad dėl ginčijamos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka kyla abejonių, ji privalo priimti sprendimą pradėti formalią

tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje ir šio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje (žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Kronoply ir Kronotex* 46 punktą).

- 78 Šiuo atveju ginčijamas sprendimas yra sprendimas nepateikti prieštaravimų, pagrįstas Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalimi, kurio teisėtumas priklauso nuo to, ar kyla abejonių dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka.
- 79 Kadangi Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalyje minima sąvoka „abejonės“ yra objektyvaus pobūdžio, jų buvimas turi būti nustatomas atsižvelgiant ne tik į ginčijamo akto priėmimo aplinkybes, bet ir į vertinimus, kuriais rėmėsi Komisija (šiuo klausimu žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-431/07 P, Rink. p. I-2665, 63 punktą).
- 80 Šioje byloje skundžiamo sprendimo 96–107 punktuose Pirmosios instancijos teismas pirmiausia nagrinėjo pirminio tyrimo procedūros trukmę ir aplinkybes. Paskui, nagrinėdamas su ginčijamo sprendimo turiniu susijusius elementus, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, pirma, sprendimo 108–110 punktuose, kad atidėjimo pensijoms panaikinimo tyrimas yra nepakankamas, ir, antra, sprendimo 111–117 punktuose – kad BESP teikimo sąnaudų tyrimas yra neišsamus. Galiausiai skundžiamo sprendimo 118 punkte jis nusprendė, kad visi šie elementai yra objektyvūs ir suderinti „rimtų sunkumų“ požymiai, kurie rodo, jog Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 81 Pirma, kalbant apie pirminio tyrimo procedūros trukmę ir aplinkybes, pažymėtina, kad nors vien ilgesnio nei Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 5 dalyje numatyti du mėnesiai termino ir Belgijos valdžios institucijoms adresuotų prašymų pateikti

informacijos skaičiaus nepakanka padaryti išvadai, kad Komisija turėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą, tačiau, kaip skundžiamo sprendimo 106 punkte pabrėžė Pirmosios instancijos teismas, šie elementai gali būti požymiai, rodantys, kad Komisija galėjo turėti abejonių dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka.

- 82 Šiuo atžvilgiu ypač reikia pažymėti, kad, norėdama pripažinti priemones, apie kurias pranešta, suderinamomis su bendrąja rinka, Komisija turėjo išnagrinėti, ar 1992–1997 m. priimtose šešios priemonės, apie kurias nepranešta, yra suderinamos su bendrąja rinka.
- 83 Antra, dėl ginčijamo sprendimo turinio Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, tvirtina, kad jis rodo, jog ginčijamos priemonės buvo nepakankamai išnagrinėtos.
- 84 Todėl skundžiamo sprendimo 109 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ginčijamą sprendimą Komisija priėmė neturėdama informacijos, kuri jai būtų leidusi įvertinti naudą, gautą nemokamai perleidus pastatus už tai, kad panaikintas atidėjimas pensijoms.
- 85 Šiuo atžvilgiu iš ginčijamo sprendimo matyti, kad norėdama patenkinti savo darbuotojų pareigūnų teises į pensiją 1992 m. *La Poste*, tapdama savarankiška įmone, sudarė 100 milijonų eurų rezervą, kuris buvo panaikintas 1997 m. Už šį rezervą buvo kompensuota perduodant pastatus, būtinus viešosioms paslaugoms teikti.
- 86 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas galėjo pagrįstai manyti, kad Komisija turėjo iš Belgijos valdžios institucijų paprašyti paaiškinimų, pavyzdžiui, dėl to, kokia buvo Belgijos valstybės *La Poste* nemokamai perduotų pastatų vertė.

- 87 Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti dėl to, kad jis nusprendė, jog tokia aplinkybė gali būti požymis, rodantis, jog Komisija turėjo turėti abejonių dėl ginčijamos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka. Neatmestina, kad, atsižvelgiant į perduotų pastatų vertę, *La Poste* iš šio sandorio, kuris yra valstybės pagalba, turi didelę ekonominę naudą. Norėdama įsitikinti, kad yra priešingai, Komisija turėjo bent jau turėti šios finansinės naudos, kurios *La Poste* suteikia šis perdavimas, įvertinimą.
- 88 Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su tariamu teisinio saugumo principo pažeidimu, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 81 ir 87 punktų, Pirmosios instancijos teismo atlikta ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybių ir turinio analizė atskleidė abejones, kurių Komisijai galėjo kilti dėl praneštos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, o jų pakanka išvadai, jog ji turėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytą formalią tyrimo stadiją, pagrįsti.
- 89 Tokiomis aplinkybėmis šio pagrindo nagrinėti nereikia.
- 90 Iš šių svarstymų matyti, kad pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, o trečiąjį kaip neveiksmingą.
- 91 Vadinasi, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁹² Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Belgijos Karalystė ir Komisija pralaimėjo bylą, jos turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Belgijos Karalystės ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.